

WEB2.0 the fake interview

Een interview met mezelf...☺

Wat is web 2.0?

- Web 2.0 is een aanduiding voor het nieuwe internet. Zeg maar een nieuwe fase in de ontwikkeling van het Internet.

Wat is er dan nieuw?

- Nieuw is dat internet interactiever wordt. Gebruikers zijn geen passieve consumenten, maar dragen zelf bij door deel te nemen aan discussies, te reageren op nieuws of nieuwe producten, foto's en filmpjes te uploaden, weblogs te schrijven, dingen te delen, contacten te leggen met andere gebruikers, vrienden maken en nog veel meer.

Wat moet ik daar bij voorstellen?

- Als je op excursie geweest bent en je zet je foto's online dan kan iedereen je foto's bekijken, bijvoorbeeld. Dan kon eerst natuurlijk ook wel, maar dat was lastig. Nu kan iedereen dat...

Heeft dat dan zin? Is er dan iemand die dat wil zien?

- Och, ik weet niet, bij een groepsgebeuren zoals een excursie of een feest? Een concert? Een of andere conferentie? Misschien je vrienden of familie? Waarom niet? Sommige mensen maken mooie foto's...

Maar hoe kan je dan ooit wijs worden uit al die foto's en filmpjes die er ge-upload worden?

- Eén van de mogelijkheden van dit nieuwe internet is dat je foto's (of andere dingen) 'tags' mee geeft. Dat zijn een soort labels (korte steekwoorden) die je aan de foto's hangt. Als je dat een beetje handig doet dan kan iedereen die dat wil die foto's vinden door te zoeken op die 'tags'. Je zet dingen op Internet en als je ze van 'tags' voorziet dan kunnen anderen dat vinden... van commentaar voorzien en zo...

Als nu iedereen allerlei informatie gaat uploaden hoe weet je dan wat zinnig is? Wat is dan waar? Wie spreekt er nu de waarheid? Hoe onderscheid je 'prietpraat' van zinvolle informatie? Is er niet gewoon veel te veel informatie om ooit te kunnen verwerken?

- Dat weet ik niet. Na de middeleeuwen waren er al een 1,5 miljoen boeken. Toen kon je ook niet alles lezen. Je moest dan ook afgaan op het oordeel van anderen om te weten wat de moeite is om te lezen en te bestuderen (wij noemen dat ook wel onderwijs). Bij het lezen van een artikel in een wetenschappelijk tijdschrift mag je ervan uitgaan dat het geen onzin is. Het zelfde geldt voor boeken over wetenschappelijke onderwerpen bij gerenommeerde uitgevers. Op Internet ga je dan soms af op 'reputatie' of 'achtergrond' van de auteur.
- Maar ik geef toe, het is wel van belang te leren om tussen al die 'data' de juiste informatie te halen of om te proberen achter de 'waarheid' te komen. Op het moment dat iedereen kan schrijven wat hij of zij wil wordt dat wel anders...

Zoek je dan continu het Internet af op zoek naar de dingen waar je geïnteresseerd in bent of hoe werkt dat dan eigenlijk?

- Soms zoek ik naar 'dingen', soms kom ik ze 'toevallig' tegen, maar tegenwoordig word ik steeds meer min of meer automatisch op de hoogte gehouden van nieuwe berichten, websites, weblogs e.d. Op steeds meer websites kan je zogenaamde RSS-feeds vinden. Zo gauw er iets nieuws is dan krijg ik in mijn RSS-reader een melding dat er iets nieuws te vinden is. Vaak kan je dan al aan de titel en de samenvatting of een deel van het bericht zien of 't interessant genoeg is om te lezen. Dus in plaats van zelf steeds maar allerlei website af te gaan om te kijken of er iets is krijg ik van die website of personen die ik volg een melding.

De hoeveelheid 'data' op Internet neemt heel erg toe. Raakt op die manier de informatie niet heel erg versnipperd? Lezen mensen nog wel? Of is het allemaal 'hap-snap' of nog beter 'zap-zap'?

- Dat is zeker een probleem. Mensen lezen misschien geen lange lappen tekst meer. Je kijkt snel of er misschien iets in staat dat van belang is... en dan klik je snel verder naar de volgende bijdrage... Zou kunnen. Hoewel je nog steeds gewoon op de bank kan gaan zitten met een boek of een tijdschrift om het nu 's allemaal goed te lezen.
- Er is ook nog wel een groot verschil tussen 'een goeddoordacht artikel waarin iemand zijn kennis van zaken van jaren verwerkt heeft' en 'een hele reeks spontane reacties op een bericht in één of ander forum'. Ik denk dat ik eerder voor de eerste ga, maar het tweede kan ook interessant zijn...
- Maar ik denk dat, naast 'betrouwbaarheid' van informatie, de behoefte aan structuur, grote lijnen en 'duidelijkheid' enorm zal toenemen. 't Is niet zo vreemd dat mensen af en toe behoorlijk in de war zijn.-)

Wat is er nog meer zo bijzonder aan dit nieuwe web2.0-gebeuren?

- Heel bijzonder is de enorme snelheid van de informatievoorziening. Als je **NU** iets op Internet zet dan kan het in luttele seconden vrijwel overal ter wereld te lezen zijn. Soms weet een Koreaan eerder wat er gebeurt in London dan inwoners van London zelf... Om op de hoogte te blijven moet je dus eigenlijk continu verbonden zijn met het Internet...

Is dat niet een beetje overdreven?

- Misschien, maar het kan dus waarom niet? Als je snel een reactie krijgt op een vraag of een e-mailtje is toch wel erg fijn toch? Door 'verbonden' te zijn ben je eerder op de hoogte van nieuws, nieuwe dingen, interessante ontwikkelingen. Bij het nos-journaal (als ik al wakker blijf) hoor ik bijna nooit iets nieuws. De laatste tijd zie ik zelfs al dingen van te voren aankomen, zoals het ontslag van Ronald Koeman of het afscheid van Agnes Kant.-)

Dat is wel griezelig!?

- Nee hoor. Je ziet in al die 'dingen' die zo voorbij komen soms een onvermijdelijke uitkomst naar boven komen drijven. Het zijn de 'tekenen des velds'...☺

Welke web2.0-dingen gebruik je zelf? Waarom?

- Eén van de wezenlijke kenmerken van web2.0 is 'delen'. Dat deed ik eigenlijk altijd al maar nu is het makkelijker om te schrijven over dingen die me bezig houden, bepaalde mensen te volgen, te publiceren, vragen te beantwoorden en nog veel meer...
- Het kan zo maar veranderen, maar mijn lijstje van de 19 dingen die ik gebruik ziet er op dit moment zo uit: bLaugh, Bloglines, Blogspot, BOXnet, bubbl.us, del.icio.us, FineTune, flickr, Google Agenda, Google Reader, Grooveshark, MSNMessenger, Ning, PBworks, SlideShare, UserOverview, Wikipedia, Twitter, Yammer, Buzz, WisFaq en YouTube.

Wat versta je precies onder 'delen'?

- 'Delen' is dat je anderen, min of meer zonder direct eigenbelang, laat meegenieten van je ervaringen, je diepe gedachten of van je werk of de dingen die je maakt. Je zet (bijvoorbeeld) lesmateriaal op Internet of je helpt anderen met vragen over je vak. Je reageert op het 'delen' van anderen, dus niet alleen maar 'lurken', maar ook reageren, bijdragen, uitdelen, beschikbaar maken, je mond open doen, klagen, huilen, lachen en je enthousiasme ten toon spreiden.

Vind je dat die anderen voldoende begrijpen wat de bedoeling is?

- Er zijn heel veel mensen die dat heel goed begrijpen. Daar zitten ook docenten, leerlingen en studenten bij. Er zijn (bijvoorbeeld) een groot aantal edubloggers met goede weblogs waar van alles te lezen en te leren valt. Soms levert dat zelfs hele concrete lesideeën op. Veel van wat ik doe wordt mede mogelijk gemaakt door die 'anderen' die 'hun dingen' delen met de rest van de wereld. Ik vind het dan niet meer dan 'logisch' dat ik dan ook probeer om zoveel mogelijk 'dingen' te delen.

Vind je dat je alles moet delen?

- Nee. Mijn privéleven is privé. Over de dingen waar ik wel iets over kwijt wil schrijf ik op mijn weblog of ik zet die 'dingen' op een website. Maar ik ga natuurlijk niet alles wat ik produceer en bedenkt op straat gooien... dat nu ook weer niet.

Begrijpen je collega's of studenten nu wat je bedoelt of graag zou willen?

- Haha! Nou nee, dat geloof ik niet. Er zijn wel een handjevol studenten die het een beetje begrijpen, maar in 't algemeen hebben mijn collega's en mijn studenten geen idee wat ze er mee moeten.

Vind je dat ze beter hun best zouden moeten doen om het wel te begrijpen?

- Ik geloof dat ze 't erg druk hebben, maar ik denk het, eerlijk gezegd, wel ja. Als je gebruikt maakt van de 'voorzieningen' dan mag je op z'n tijd ook wel wat terug doen, vind ik. In de praktijk blijkt dat niet of nauwelijks te gebeuren. De meest mensen zijn meer van het 'nemen' dan van het 'geven'. In de liefde werkt dat niet en op de digitale snelweg gaat dat uiteindelijk ook niet werken.

Word je daar dan niet een beetje treurig van?

- Soms word ik daar wel een heel klein beetje treurig van. Je krijgt zo'n gevoel van 'zinloosheid' over je, inderdaad. Je kunt zoveel leuke dingen doen met web2.0 en het levert soms zoveel leuke dingen op. Dus waarom doet niet iedereen vrolijk mee?

Heb je het gevoel dat al dat' gedoe van jou' niet voldoende oplevert?

- Strikt economisch gesproken is wat ik doe volstrekt onverantwoordelijk. De 'opbrengsten' staan in geen enkele verhouding met de 'investeringen'. Eigenlijk is dat al 14 jaar zo... Ik weet ook niet wat ik er tegen moet doen... maar 't is nog te leuk om er mee te stoppen.
- Aan de andere kant, zonder dat Internet had ik waarschijnlijk niet bereikt wat ik heb bereikt: De leukste baan van Nederland...☺

Dank je wel.

- Graag gedaan.